

## ПРИТУЖБА

Бр. притужбе

1. ЛИЧНО

попуњава Стручна служба  
Заштитника грађана

**2. Подаци о подносиоцу**

Име

Име једног родитеља

Презиме

Адреса

Телефон

E-mail

**Остали подаци о подносиоцу (попуњавање ове рубрике није обавезно. Ову рубрику можете поунити уколико сматрате да наведени подаци могу бити од значаја за решавање Ваше притужбе)**

Датум рођења

Пол

Занимање

Националност

Држављанство

**3. ПРЕКО ДРУГОГ ЛИЦА**

**Подаци о пуномоћнику (ако постоји)**

Име

Презиме

Адреса

Телефон

E-mail

#### **4. Врста права и слобода која су повређена**

- право на једнаку заштиту и правно средство из члана 36 Устава Републике Србије (у даљем тексту: Устав) и право на делотворан правни лек из члана 13 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција);
- право на учешће у управљању јавним пословима под једнаким условима из члана 53. Устава;
- право на рад из члана 60 став 4 Устава и право на имовину из члана 1 Протокола 1 уз Европску конвенцију;
- права из радног односа, сагласно Закону о раду<sup>1</sup> и права гарантована Међународним пактом о економским, социјалним и културним правима и Конвенцијом о забрани дискриминације приликом запошљавања и обављања рада
- право на правично суђење из члана 32 Устава и члана 6 Европске конвенције;
- забрана дискриминације из члана 21 Устава, члана 14 у вези са члановима 6, 8 и 13 Европске конвенције и начело опште забране дискриминације из члана 1 Протокола 12 уз Европску конвенцију;
- право на достојанство из члана 23 Устава;
- право на заштиту података о личности из члана 42 Устава и право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8 Европске конвенције;
- право на обавештеност из члана 51 Устава и слободе изражавања из члана 10 став 1 Европске конвенције.

---

<sup>1</sup> Одредбом члана 11 Закона о судијама прописано је да судија остварује права из радног односа у складу са прописима који уређују права из радног односа изабраних лица, ако овим законом није друкчије одређено. Овај закон се примењује, сагласно члану 107 став 2, почев од 1.1.2010. године. До тада су се, сагласно њеј одредби из члана 105, на радно-правни статус судија примењивале одредбе чланова 65. Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 63/01, 42/02, 1/03, 27/03, 29/04, 35/04, 44/04, 61/05, 101/05 и 46/06) и члана 50. Закона о судовима („Службени гласник РС“, бр. 46/91, 60/91, 18/92 и 71/91). Закон о изабраним лицима још није донет, Закон о државним службеницима изричито искључује да су судије државни службеници (члан 2) и прописује да даном његовог ступања на снагу (1.јула 2006. године) престаје да се на радне односе у државним органима примењује Закон о радним односима у државним органима («Службени гласник РС», бр.48/91,66/91,44/98,49/99,34/01 и 39/02). С обзиром на постојање правне празнине, на права из радног односа судија, могао би да се примени Закон о раду, али свакако и одредбе Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима ("Службени лист СФРЈ" бр. 7/71 од 4.2.1971. године) и Конвенција о забрани дискриминације приликом запошљавања и обављања рада од 25.06.1958. године

## **5. Орган или организација на које се односи притужба (адреса, телефон)**

### **Високи савет судства**

Београд, Ресавска 42

Телефон:

#### **1. Акт Високог савета судства:**

- 1) Одлука о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник Републике Србије“, број 106/09 од 17.12.2009. године) у делу којим је подносиоцу престала судијска функција
- 2) Одлуку Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у делу става 1. изреке којим је подносиоцу престала судијска дужност 31.12.2009. године.

#### **2. Пропуштање Високог савета судства:**

- 1) да подносиоца обавести у току поступка о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- 2) да подносиоцу омогући увид у доказе на основу којих је закључено о постојању сумње у његову стручност, достојност и оспособљеност и доказе на основу којих је закључено да други кандидати испуњавају те услове;
- 3) да подносиоцу пре одлучивања омогући да се изјасни о чињеницама на основу којих је закључивао о његовој стручности, достојности и оспособљености;
- 4) да подносиоцу достави одлуку са конкретним разлозима због којих је закључио да није испунио услове за избор и разлозима због којих је закључио да преостали кандидати испуњавају те услове и да подносиоцу због овог треба да престане стална судијска функција;
- 5) да након доношења наведених одлуке поступи по изричитом захтеву подносиоца за доставу података које је узео у обзир приликом одлучивања о правима подносиоца;

#### **3. Предузимање радњи од стране Високог савета судства:**

- 1) проглашавање службеном тајном свих података који се тичу поступка избора;
- 2) употреба података о личности противно Уставу и закону;
- 3) давање изјава у јавности у вези са поступком остваривања права подносиоца које вређају лично и професионално достојанство подносиоца;

## **6. Додатне информације (име, презиме и функција службеника који је повредио право подносиоца, место и датум учињене повреде)**

**Ната Месаровић**, председница Високог савета судства

**Снежана Маловић**, члан Високог савета судства

**Бошко Ристић**, члан Високог савета судства

Јелена Боровац, члан Високог савета судства  
Младен Николић, члан Високог савета судства  
Ђурђина Бјелобаба, члан Високог савета судства  
Вучко Мирчић, члан Високог савета судства  
Надица Јовановић, члан Високог савета судства  
Биљаба Тошковић, члан Високог савета судства  
Дејан Ћирић, члан Високог савета судства

Април - децембар 2009. године  
Београда, Србија

**7. Сажети опис повреде права. Наведите податке о поступку, акту (решење, закључак и сл. са бројем и датумом доношења, уколико постоји) или радњи којима Вам је повређено право.**

- 1) Високи савет судства (у даљем тексту: ВСС) објавио је оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији у „Службеном гласнику Републике Србије“ број 52/09 од 15.07.2009. године.
  - 2) Подносилац притужбе (у даљем тексту: подносилац) благовремено је поднела пријаву за избор за судију **навести судове у које је подносилац конкурисао.**
  - 3) Подносилац је судија бирања по ранијим прописима, пошто је за судију први пут изабрана ----- године. **Судијска функција јој је постала стална након реизбора спроведеног у складу са чланом 8 Уставног закона за спровођење Устава РС („Службени гласник РС“ 1/90, 18/91, 41/91, 59/91, 63/91, 9/92, 50/92, 70/92, 77/92 и 20/93.) 'ОВО ЗА СУДИЈЕ КОЈЕ СУ РЕИЗАБРАНЕ 1992.**
- У тренутку подношења пријаве подносилац је била судија у -----суду у **ГРАД**, на коју је ступила ----- године. **Од јануара 2002. године подносилац је све време била судија НАВЕСТИ СУД И ОДЕЉЕЊЕ СУДА (ПО ПОТРЕБИ).**
- 4) Према одредбама члана 148 ст. 2 и 3 Устава, судијска функција може престати само на основу одлуке ВСС, уз постојање основа и разлога прописаних законом и у поступку који је законом прописан. О престанку судијске функције одлучује ВСС (чл. 148 став 2 Устава и 13 став 1 тачка 2 Закона о Високом савету судства). Имајући у виду да је против одлуке о престанку судијске функције Уставом гарантовано право на жалбу Уставном суду, ВСС је био дужан да донесе образложену одлуку о престанку судијске функције подносиоцу, на основу члана 17 став 2 Закона о Високом савету судства. ВСС такву одлуку, као појединачни акт, није донео.
  - 5) „Одлука о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности“ ВСС објављена је у "Службеном гласнику РС" број 106/09 од 17.12.2009. године. У тој одлуци, осим имена изабраних судија, функција које су до тада обављали и судова за које се бирају, нема никаквих других података, па ни основа и разлога због којих је подносиоцу престала судијска функција, односно нема образложења, што није у сагласности са чланом

148 ст. 2 и 3 Устава и чланом 50 став 5, у вези са чланом 107 Закона о судијама.

- 6) Да му/јој је престала судијска дужност, односно да је фактички разрешен/а, подносилац је обавештен/а одлуком ВСС од 25. децембра 2009. године која, осим констатације о престанку судијске дужности са 31. децембром 2009. године и списка од 837 имена досадашњих судија на 15 страна, садржи само паушално образложење, на страни и по, истоветно за све досадашње нереизабране судије<sup>2</sup>, са констатацијом да је свима са наведеног списка престала судијска дужност пошто нису испунили услове за избор у суд за који су поднели пријаву, предвиђене у члану 45 Закона о судијама и чл. 1, 13 и 14 Одлуке о критеријумима и мерилима.
- 7) Одлука од 25.12.2009. године, која је чак и заведена под истим бројем предмета за свих 837 нереизабраних судија, не односи се конкретно на подносиоца кој/и/а се пријави/о/ла на оглас засебном, а не заједничком, пријавом. У њој нису садржани конкретни разлози због којих подносилац није (ре)изабран/а за судију, већ се на уопштен начин описује поступак рада ВСС, при чему се избегава било какво навођење чињеница о подносиоцу и о разлозима због којих он/а није изабран/а. ВСС „образлаже“ да 837 кандидата-судија није изабрано за судију у поступку општег избора судија, јер је ВСС утврдио да они кумулативно нису испунили услове за избор у суд/судове за које су конкурисали, а који услови су прописани Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ број 49/09 од 03.07.2009. године). Закључак доносиоца да свих 837 судија чија су имена наведена у одлуци од 25.12.2009. године не испуњавају прописане критеријуме, није поткрепљен ниједним конкретним разлогом којим се ВСС руководио приликом одлучивања<sup>3</sup>.
- 8) Подносилац се у време расписивања огласа, доношења одлуке о избору судија, као и у време доношења оспорене одлуке о престанку судијске дужности, налазио/ла на судијској функцији у складу са новим Уставом. Ово стога што је чланом 100. став 4. Закона о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08) прописано да се за судије које се налазе на судијској функцији, а које су изабране по раније важећим прописима, избор на дужност судије у

---

<sup>2</sup> У мишљењу број 528/09 Венецијанска комисија наглашава:

40. С обзиром на изузетну природу процедуре реизбора, сваког постојећег судију са сталном функцијом (било да се пријављује или не за реизбор) би требало разрешити једино путем образложене одлуке, против које се може поднети жалба суду. Чини се да члан 56 (о томе када се судија сматра неизабраним) и члан 67 (о жалби Уставном суду против разрешења) Закона о судијама нису примењиви у овом случају. У мери у којој је неизбор судије један појединачан акт, жалба пред Уставним судом би требало, међутим, да буде отворена према члану 82 Закона о уставном суду. Поред тога, треба обезбедити да ова жалба буде заиста делотворна, што би омогућило Уставном суду да се бави чињеницама у сваком предмету.

<sup>3</sup> Шта више, међу нереизабраним судијама којима је наводно престала судијска дужност јер нису испунили критеријуме стручности, оспособљености и достојности налази се и (ре)изабрани судија Шећири Хаки, као и судије који су изабране на јавнотужилачку функцију, међу којима су, између осталих, Едис Арифовић, Јелена Лапчевић, Борислав Миглински, Слободан Свилкић.

складу са раније важећим законима сматра првим избором. С обзиром да се подносилац налазила на судијској функцији у складу са новим Уставом, ВСС је у поступку општег избора, суштински одлучивао о престанку подносиоачеве судијске функције, јер је чланом 100 став 1 Закона о судијама прописано да судијама које нису изабране у складу са тим законом судијска функција престаје.

- 9) На исти закључак указује и Венецијанска комисија у свом Мишљењу број 528/09 од 12-13. јуна 2009. године у коме наводи да би „с обзиром на изузетну природу реизбора, **сваког постојећег судију са сталном функцијом (било да се пријављује или не за реизбор) требало разрешити једино путем образложене одлуке, против које се може поднети жалба суду...** Поред тога, **треба обезбедити да ова жалба буде заиста делотворна, што би омогућило Уставном суду да се бави чињеницама у сваком предмету.**“ – параграф 40. „Венецијанска комисија би желела да подвуче значај очувања претпоставке да постојећи судија испуњава критеријуме, јер би се иначе појавила могућност да постојећи судија који је стручан, а који није учинио ништа неприкладно буде разрешен или неизабран просто због тога што постоји стручнији кандидат – то није у складу са принципом независности судства.“ – параграф 57 (болдирања су оригинална).
- 10) Из тих разлога поступак који је претходио оспореној одлуци за подносиоца није био поступак избора на судијску функцију (јер се он на судијској функцији већ налазио, у складу са чланом 100 став 4 Закона о судијама), већ поступак утврђивања разлога за престанак судијске функције. Зато се и пропусти у том поступку, у односу на подносиоца, појављују као пропусти у поступку престанка судијске функције.
- 11) Подносилац је испуњавао/ла све услове за избор за судију, односно није било услова да не буде (ре)изабран/а. Наиме, одредбом члана 13 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник Републике Србије“ број 49/09 од 03.07.2009. године) - у даљем тексту: Одлука о утврђивању критеријума и мерила, прописано да се претпоставља да је судија који је биран по ранијим прописима и који у време избора врши судијску дужност, а пријавио се за избор у суд исте врсте, односно истог степена, испуњава критеријуме и мерила из ове одлуке.
- 12) Будући да је подносилац конкурисала, осим за **судију ----- суда,** и за судију **Апелационог** суда у -----, који је суд исте врсте, односно истог степена, као и суд, односно одељење суда, у коме је до тада била судија, сматра се да подносилац испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке.
- 13) Наиме, Уставом је прописано (члан 150) да у случају укидања суда или претежног дела његове надлежности, судији не престаје функција. Напротив, судија наставља да обавља функцију у суду истог или приближног степена, односно у суду који је преузео надлежност за области у којима је судија до тада обављао судијску функцију, без обзира какав је назив тог суда. Зато је уставна дужност ВСС, у складу са наведеном уставном одредбом, да изврши премештај судија из судова који се укидају или губе претежни део своје надлежности, у новоосноване или судове који су преузели њихову

надлежност. Како је подносилац обављала судијску функцију у другостепеном одељењу Округног суда, требало ју је преместити (изабрати) у Апелациони суд.

- 14) На примеру избора судија за Управни суд, подносилац само илустрације ради показује колико је био произвољан начин рангирања и избора судија. Од 36 судија Управног суда 24 је изабрано из реда дотадашњих судија, а 12 из реда осталих кандидата, на пробни период од 3 године. За Управни суд, из неразумљивих и необјашњених разлога, ВСС направио је две ранг листе, при чему није дефинисао начин поређења кандидате са те две ранг листе. Затим је ВСС изабрао кандидате који су били на 15, 18, 19. и 21. од 31 места са ранг листе судијских помоћника и кандидате са 4, 11, 22, 46, 61, 73, 92. и 98. од 120 места са ранг листе осталих кандидата.<sup>4</sup> Нејасан је разлог прављења ранг листе ако потом оне нису поштоване.

4

УПРАВНИ СУД									
кандидати који су изабрани од Народне скупштине на пробни период од 3 године									
СУДИЈСКИ ПОМОЋНИЦИ ранг листа са 31 кандидатом			ОСТАЛИ ранг листа са 120 кандидата			редни број у одлуци о избору	ЛИЧНО ИМЕ	ФУНКЦИЈА	ЗАПОСЛЕН
просечна оцена	године студирања	место на ранг листи	просечна оцена	године студирања	место на ранг листи				
			8,58	5	22	1.	ВУКАШИНОВИЋ ЈАСМИНКА	НАЧЕЛНИК	РГЗ БГД
			7,12	7	73	2.	ЂОКИЋ БРАТИСЛАВ	ПОМОЋНИК МИНИСТРА	МИНИСТАРСТВО ЗА УПРАВУ ЛОК.САМОУПР.
6,29	5	18				3.	ЈЕВТИЋ ЉИЉАНА	СУД. ПОМОЋНИК	Врховни суд
			7,03	9	98	4.	ЈОВАНОВИЋ ДРАГАН	СЕКРЕТАР	СКУПШТИНА ГРАДА НИША
			6,79	5	46	5.	ЈОНАШ ПАВЕЛ	ЈАВНИ ПРАВОБРАН.	ОПШТИНА КОВАЧИЦА
			6,42	8	92	6.	ПЕТРОВИЋ ОЛГА	ЗАМЕНИК ПРАВОБРАН.	КРАГУЈЕВАЦ
9,71	5	11				7.	РЕЉИЋ ЗОРАН	САВЕТНИК	УСТАВНИ СУД
			8,66	4	4	8.	СТАНОЈЕВ ВЛАДАН ДР	СУДИЈА ПРЕКРШАЈЕ ЗА	НОВИ САД
			7,10	6	61	9.	ТЕШИЋ МИЛОРАД	АДВОКАТ	АК НИШ
7,9	6	19				10.	ТИШМА-ЈОВАНОВИЋ ЈЕЛЕНА	СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК	ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
7,13	6	21				11.	УРОШЕВИЋ РУЖА	СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК	ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
7	5	15				12.	ЧУКИЋ БРАТИСЛАВ	СУДИЈСКИ ПОМОЋНИК	ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
9,20	4						<b>ДРАГАНА БОЉЕВИЋ</b>	<b>СУДИЈА 21 ГОДИНУ</b>	<b>ОКРУЖНИ СУД БГД</b>

- 15) Дакле, пошто није изабрао подносиоца за судију у судове у које је конкурисао/ла, а у којима је остало још упражњених судијских места, очигледно је да је ВСС нашао да је постојала сумња да подносилац испуњава критеријуме и мерила за избор судија и да је та сумња доказана.
- 16) Претпоставка да судија биран по ранијим прописима не испуњава критеријуме и мерила из наведене Одлуке је оборива, сагласно ставу 2 члана 13 наведене Одлуке о критеријумима и мерилима, само уколико постоје разлози за сумњу да се кандидат није показао да је стручан, оспособљен или достојан. Ставови 3, 4, 5 и 6 истог члана прописују када се сматра да кандидат није испољио довољан ниво стручности, оспособљености или достојности. Тако се сматра да кандидат није испољио довољан ниво стручности ако је у последње три године имао укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме врши судијску дужност, а да није испољио довољан ниво оспособљености ако у последње 3 године није завршио број предмета који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чланова 21 – 28 Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 80/05 од 20.9.2005. године) или ако се застаревање кривичног поступка може приписати очигледном пропусту кандидата. Разлози за сумњу у достојност постоје ако је у поступку пред Великим персоналним већем утврђено да судија обавља друге послове и службе који су неспојиви са судијском дужношћу<sup>5</sup>. Дакле, уколико је кандидат испољио довољан ниво стручности, оспособљености и достојности, у смислу члана 13 наведене Одлуке, јасно је да не постоји сумња да испуњава критеријуме и мерила, па нема места даљем спровођењу поступка у смислу члана 14 исте Одлуке.
- 17) Мерилима, на чију примену упућује Одлука о критеријумима и мерилима, оцена стручности рада (члан 3) врши се на основу броја решених предмета у месецу у основним материјама, према коефицијенту ажурности. **Резултати рада судије** се, наравно, рачунају **према ефективном радном времену судије**, односно времену у коме је судија заиста радио у току извештајног периода (без боловања, одсуства и сл.) сагласно члану 40 став 2 Судског пословника („Службени гласник РС“ број 65/03) важећег у време вршења судијске функције (2006 - 2008) и доношења одлука о (ре)избору, односно о престанку судијске дужности. Основни критеријум за оцену квалитета рада судија је проценат укинутих, потврђених и преиначених одлука у односу на број размотрених одлука у вишем суду (члан 12 Мерила).

<sup>5</sup>

У мишљењу број 528/09 Венецијанска комисија наглашава:  
39. Став 9/6 („Сматра се да кандидат није достојан судијске функције ако су његове особине, његови поступци и његове одлуке нарушили углед суда и поверење у судску власт“) – **овај критеријум би требало применити само тамо где су доказане конкретне чињенице и где је особа у питању прошла кроз дисциплинску процедуру, а која није обустављена.** Заиста би било необично да се такве чињенице не узму у обзир, а да се обелодане месецима/годинама касније како би се искористиле за разрешење судије. Штавише, **биће тешко проценити критеријуме у овом подставу у смислу да је углед суда и поверење у судску власт тешко утврдити објективно.**



18) У ----- суду, судија има задовољавајући квалитет (члан 13 Мерила) ако број укинутих одлука не прелази 20%. Број решених предмета по судији треба да обезбеди -----коэффицијент ажурности или да судија реши најмање ----- предмета месечно (члан 7 Мерила).

19) **Коефицијент ажурности** (количник нерешених предмета у посматраном периоду и просечног месечног броја примљених предмета у истом периоду) и „норма“ - минимални број предмета који се очекује да га судија реши месечно, **примењују се алтернативно** приликом оцене стручности, односно оспособљености, судије. Разлог за алтернативну примену ових мерила је тај што на коэффициент ажурности утичу околности које не зависе од рада судије<sup>6</sup> и што судија одговара само за свој рад (за оно што је урадио), а не и за број предмета који стиже у суд, а на који судија не може да утиче. Коэффицијент ажурности као мерило рада предвиђен је за судове или судије који имају мали прилив предмета због чега не могу да остваре предвиђену „норму“. Тада се рад судије или суда оцењује као (не)задовољавајући према коэффициенту ажурности, без обзира на непостигнуту норму. Зато је испуњеност норме реалнији показатељ рада судије<sup>7</sup>. Уосталом, то је мерило – испуњеност норме у процентима и било приказивано приликом сачињавања извештаја, у образцу Т2, сагласно члану 40 Судског пословника и Обавезног упутства о табеларним извештајима о раду судова и судија и начину уношења података у табеле<sup>8</sup>.

20) Резултати рада подносиоца не изазивају било какву сумњу која би била основ за обарање претпоставке да он/а испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке. Напротив.

---

<sup>6</sup> Тако код судија које примају различити број предмета, а решавају исти, коэффициент ажурности је лошији (већи) код оних чији је прилив мањи. Проблем може да се јави и због „упросечавања“ месечног броја решених предмета код судија са дужим одсуствима (боловањима и слично), јер они могу решавати много већи број предмета када су егективно на послу, али када се тај број предмета упросечи на годишњем нивоу, њихов коэффициент ажурности је већи, па се стиче погрешан закључак о лошијим резултатима њиховог рада.

<sup>7</sup> У мишљењу број 528/09 Венецијанска комисија наглашава:

38. У погледу броја предмета датог судије, где је он/она завршио-ла мање предмета од предвиђене оријентационе норме или ако се застаревање кривичног поступка може приписати очигледном пропусту тог судије, ово су питања која треба размотрити. **Важно је, још једном, да се ти предмети процене. Не може се искључити могућност да се неким судијама додељују тежи предмети него што је то случај са другима услед чега се чини да је њихов број предмета мањи него код њихових колега.**

<sup>8</sup> У истом мишљењу Венецијанска комисија указује да:

42. Штавише, **просто пребројавање предмета не би требало да се користи на такав начин да се врши притисак на судију да доноси одлуке без ваљаног разматрања предмета.** На пример, у неком региону може бити већи број предмета због чињенице да се у тој области налази претерано приљезни адвокат који се систематски жали сваки пут кад његов/њен клијент изгуби – што би могло искривити мерило у погледу броја предмета судије у корист тог региона. Међутим, **чини се разумним да би ови критеријуми требало да се користе као средство за идентификацију могућих проблема, под условом да се ваљана процена тада изврши, а да се не то не третира као пука вежба с бројкама.**

- 21) У погледу оспособљености - броја решених предмета, месечна „норма“ рачуната је и подносиоцу, као и осталим судијама, у званичним статистикама сваког суда, **па и -----суда у ----- у коме је подносилац радила**, не према Мерилима за оцену минимума успешности, како је требало да буде чињено, већ према оријентационим мерилима за оцену потребног броја судија („Службени гласник РС“ бр. 47 / 1998 и „Службени гласник РС“ број 61 од 18.7. 2006. године), што значи у већим бројкама. Тако је рачунато да је месечна „норма“ --, односно --предмета (зависно од године) у ----- материји, док би према Мерилима судија радио успешно већ уколико би решавао -- предмета, а нарочито успешно ако би решавао -- предмета месечно.
- 22) И поред тога, и у односу на ту вишу „норму“, а не само у односу на „норму“ која се примењује у поступку (ре)избора, подносилац је завршила ---% од такве месечне норме у 2006. години, ---% у 2007. години и ---% у 2008. години. У погледу стручности, подносилац је имала ---% укинutih одлука у 2006. години, ---%, односно -- укинutih одлука у 2007. години и ---% укинutih у 2008. години. У погледу достојности подносиоца, никада није био изнет ниједан разлог, а камо ли покренут поступак пред Великим персоналним већем Врховног суда Србије.
- 23) Шта више, одредбом члана 17 Мерила за оцену минимума успешности, на чију примену упућује Одлука о утврђивању критеријума и мерила, одређено је да се сматра да **судија успешно** врши судијску дужност ако оствари коефицијент ажурности за 1/3 мањи, **односно** ако реши за 1/3 више предмета од минимума утврђеног члановима 3 - 14 ових Мерила или писаним рефератима обрађује спорна правна питања судске праксе о којима се расправља на седницама судија и стручним скуповима судија. Сматра се да **судија нарочито успешно** врши судијску дужност ако оствари коефицијент ажурности за 1/2 мањи, **односно** ако реши за 1/2 више предмета од минимума утврђеног члановима 3-14 ових Мерила. Дакле, **подносилац је успешно/нарочито успешно** вршио/ла судијску дужност.
- 24) Престанком судијске функције створен је и основ за престанак права по основу рада закључно са 31.12.2009. године, у смислу одредаба члана 65 Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 63/01, 42/02, 1/03, 27/03, 29/04, 35/04, 44/04, 61/05, 101/05 и 46/06) и члана 50 Закона о судовима („Службени гласник РС“ бр. 46/91, 60/91, 18/92 и 71/91), који су били на снази у време доношења Одлуке, на основу члана 105 Закона о судијама („Службени гласник РС“ број 116/08), као и члана 11 важећег Закона о судијама, који се примењује од 01.01.2010. године на основу члана 107 став 1 истог Закона. На тај начин, без образложене одлуке на основу које би могао да тражи заштиту својих права по основу рада, као Уставом гарантованог људског и грађанског права, подносиоцу је повређено право на рад из члана 60 Устава, укључујући права која из рада проистичу. Ово тим пре што је подносилац пре ступања на судијску функцију била у радном односу на неодређено време **(стручни сарадник у ----- суду у -----)** који јој мирује од момента избора на судијску функцију, те из наведених разлога није испоштован ни претходни радно-правни статус подносиоца.
- 25) Поред наведеног, у односу на подносиоца повређене су и одредбе о забрани дискриминације из члана 21 ст. 1 и 2 Устава и члана 14 Европске конвенције и начело опште забране дискриминације из члана 1 Протокола

- број 12 уз Европску конвенцију, јер подносилац жалбе није добила законску заштиту, како је то прописано одредбама Устава, као и одредбама Закона о судијама и Закона о Високом савету судства, које се односе на поступање ВСС приликом избора, чиме је дискриминисана у односу на судије изабране на сталну функцију и судије које су по први пут изабране. Према кандидатима који су конкурисали није поступљено на исти начин, пошто подносилац, иако има боље или исте резултате рада као и већина изабраних у судовима у којима је конкурисао/ла није реизабран/а, иако за такву разлику у поступању није постојао оправдан разлог нити легитимни циљ.
- 26) Тиме је подносиоцу повређено и право на једнаку заштиту права из члана 36 Устава, којим се свакоме гарантује право на жалбу или друго правно средство против одлуке којом се одлучује о његовом праву, обавези или на закону заснованом интересу, као и право на делотворан правни лек из члана 13 Европске конвенције.
- 27) Имајући у виду да је подносиоцу жалбе судијска функција престала услед тога што се ње/но/гово име није нашло у одлуци ВСС о избору судија која је објављена 17.12.2009. године, односно с обзиром на констатацију ВСС из одлуке од 25.12.2009. године о престанку судијске дужности, при чему је ВСС пропустио да донесе и достави подносиоцу појединачну одлуку са конкретним образложењем, подносилац је онемогућен/а у остваривању уставног права на правно средство из члана 148 став 2 Устава, члана 99 Закона о Уставном суду и члана 67 Закона о судијама. Тиме је на штету подносиоца повређено право на правно средство гарантовано чланом 36 Устава и чланом 13 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.
- 28) Имајући у виду да је у поступку који је спроведен пред ВСС решавано, између осталог, о праву подносиоца на учешће у управљању у јавним пословима (члан 53 Устава) и праву подносиоца на рад (члан 60 Устава), која права је Устав убројао у корпус основних људских (уједно и грађанских) права, те имајући у виду да је подносилац већ био на сталној судијској функцији, то је поступак у ком се о његовим правима решавало морао да буде спроведен у сагласности са одредбом члана 32 став 1 Устава и члана 6 Европске конвенције.
- 29) Наиме, стална судијска функција не може се прекидати после промене Устава, а поновни избор правдати аналогијом са изборима за органе законодавне и извршне власти, односно са потребом за провером изборне воље грађана, из које законодавна и извршна, али не и судска, власт црпу свој легитимитет. Када је већ прекинута сталност судијске функције, требало је читав поступак спровести на начин да се поштују остале законске одредбе и међународни стандарди и препоруке, а посебно Мишљења Венецијанске комисије, која су три пута давана разним поводима (405/2006, 464/2007, 528/2009) и стандарди исказани кроз праксу Европског суда за људска права, посебно у случају Олујић против Хрватске од 05.02.2009. године.
- 30) ВСС је дефинисан као независан и самосталан орган који обезбеђује и гарантује независност и самосталност судова и судија (члан 153. став 1. Устава). Овај орган није установљен као орган судске власти, која припада

судовима, већ као орган судске управе. Имајући у виду да је основан Уставом, а ближе регулисан законом, те да доноси обавезујуће одлуке у поступку који има карактер судско-управно-организационог поступка, ВСС је тело које нужно треба да испуни услов „независног и непристрасног трибунала основаног законом“. У том смислу је опредељена и пракса Европског суда за људска права: *Benthel v. Netherlands /1985*; *Van de Hurk v. Netherlands/1994*; *Campbell and Fell v. UK/1984*; *Demicoli v. Malta*, *Olujić v. Hrvatska*.

- 31) За оцену да ли је ВСС испунио услове који се тичу независности и да ли је поштовао правила понашања која карактеришу добру управу: поштовање достојанства подносиоца, етичност, савесност, стручност, непристрасност и делотворност (која осим брзине рада, подразумева и његов квалитет) од одлучног су значаја начин избора чланова, слобода од спољњег приступа и утицаја на његов рад и начин његовог рада. У конкретном случају, ВСС није испунио ниједан од тих услова.
- 32) ВСС је, одредбом члана 5. свог Пословника, одредио да су његове седнице затворене за јавност, а одредбом члана 12. тач. 4. и 5. да су чланови ВСС дужни да чувају тајност података које је ВСС одредио тајним или који су по закону службена тајна, као и да не откривају информације које се односе на доношење одлука ВСС. Дакле, осим одлуке о избору судија и одлуке о престанку судијске функције, све друге одлуке и поступци ВСС су остали затворени за јавност. На овај начин, ВСС је поред опште, искључио и страначку јавност, чиме је у потпуности онемогућио подносиоца да учествује у поступку. Тиме је повређено право свакога, па и подносиоца, на јавност поступка којим се одлучује о његовим правима и обавезама, гарантовано одредбом члана 32 став 1 Устава као и члана 6 став 1 Европске конвенције, пошто је јавност свога рада Савет ограничио преко мере дозвољене одредбама чл. 20 и 32 став 3 Устава и члана 6 став 1 Европске конвенције (види: Олујић против Хрватске). Ово стога, што људска права зајемчена Уставом могу законом бити ограничена ако ограничење допушта Устав, у сврхе ради којих га Устав допушта, у обиму неопходном да се уставна сврха ограничења задовољи у демократском друштву и без задирања у суштину зајемченог права.
- 33) ВСС није подносиоца жалбе обавестио о постојању било какве сумње у ње/ну/гову стручност, оспособљеност и достојност, није јој омогућио увид у доказе на основу којих је закључио о постојању сумње у то и у доказе на основу којих је закључио да други кандидати испуњавају те услове, нити јој/му је омогућио да се изјасни о чињеницама на основу којих је ВСС донео закључак о ње/ној/говој стручности, достојности и оспособљености и да достави доказе који му/јој иду у прилог. И на овај начин ВСС је онемогућио подносиоца да учествује и да расправља у поступку.
- 34) Имајући у виду да је у случају престанка судијске функције и Уставом (члан 148 став 2) и Законом о Уставном суду (члан 99 став 1) гарантован правни лек - жалба Уставном суду и да је одредбом члана 17 став 2 Закона о ВСС прописано да одлука ВСС против које је дозвољен правни лек мора бити образложена, морала је да буде образложена и оспорена одлука, индивидуализованим, конкретним и јасним разлозима, у односу на сваког судију коме је престала судијска функција, па и у односу на подносиоца.

- 35) Уосталом, персонални досије подносиоца, као и осталих кандидата, осим личног листа, пријаве и статистичких података о раду подносиоца, приказаних супротно одредби члана 40 став 2 Судског пословника о ефективном радном времену судије и Упутству ВСП, не садрже било какве друге податке, па ни податке о осталим судијама који су радили у истом одељењу суда у коме је радила подносилац. Посебно не садрже записнике о седницама ВСС на којима је одлучивано о подносиоцу, нити одлуку о рангирању подносиоца и осталих кандидата који су конкурисали за исте судове као и подносилац.
- 36) Право на правично суђење подразумева и да се о нечијим правима и обавезама одлучи у разумном року. Неразуман рок је, како онај који је сувише дуг, тако и онај који је сувише кратак. Обрада пријава и процес (ре)избора су спроведени у неразумно кратком року, за нешто више од три месеца - од септембра до средине децембра 2009. године<sup>9</sup>. Сама председница ВСС, на конференцији за штампу од 17.12.2009. године поводом објављивања имена (ре)изабраних судија, а и касније, навела је да је ВСС за 400 радних сати савесно и темељно обрадио 5020 пријава. То значи да је сваком кандидату, за процену његових способности и квалитета и наводно поређење са другима, ВСС посветио 5 минута.
- 37) За разлику од неразумно кратког рока у коме је спровео поступак одлучивања о (ре)избору судија, па и подносиоца, ВСС у неразумно дугом року није доставио појединачну одлуку подносиоцу о томе да му/јој је престала судијска функција, иако је таква одлука морала да буде донета најкасније са одлуком о (ре)избору. Чланом 100 став 2 Закона о судијама прописано је да ће се избор судија у складу са тим законом, изузев судија Врховног касационог суда, који ће бити изабрани у року од 90 дана од дана конституисања ВСС (06.07.2009. године), извршити до 01.12.2009. године. Уместо да донесе одлуку у законом прописаном року, Савет је одлуку о изабраним судијама донео 16.12.2009. године, а објавио је 17.12.2009. године, а одлуку о престанку судијске функције тек 25.12.2009. године. Из тога произлази да је и одлука да осталим затеченим судијама престане судијска функција, па и подносиоцу, донета са закашњењем, али конкретни разлози због којих је таква одлука донета нису достављени подносиоцу, као ни осталим нереизабраним судијама.

---

<sup>9</sup> Не само да није реално, већ није ни изводљиво ни појмљиво да је, осим осталих тачака дневног реда са своје XIX седнице, ВСС „расправљао појединачно о сваком кандидату“, приликом чега су „чланови ВСС имали у виду личну и радну биографију кандидата, постигнуте резултате рада за 2006, 2007. и 2008. годину, просечне резултате за трогодишњи период, као и мишљења о оним кандидатима за која су иста тражена, водећи рачуна да испуњавају прописана мерила и критеријуме у погледу оспособљености, стручности и достојности.“. Ово стога што се на тој седници расправљало, осим о 399 кандидата за Управни суд и о 632 кандидата за Апелациони суд у Београду, и све то на једној седници која је трајала 5 и по сати (од 11,30 до 17 часова). Све и да се занемари остало на дневном реду, остаје 20 секунди по кандидату?! Исти је случај и са наводним расправљањем о 813 кандидата за Први основни суд у Београду на XXI седници ВСС од 4.11.2009. године која је трајала од 12 до 18.30 часова, односно опет 20 секунди по кандидату?!

- 38) Из наведених околности није јасно ни да ли су пријаве судија којима је оспореном одлуком престала судијска дужност, као и њихов рад, уопште били предмет разматрања приликом доношења одлуке о избору од 16.12.2009. године. Јер да јесу, одлука о престанку судијске дужности би морала да буде донета истог датума када и одлука о (ре)избору судија на сталну функцију. Такво поступање изазива и одржава основану сумњу да је ВСС заиста одлучивао на основу објективних мерила и критеријума, у правичном поступку.
- 39) Одлука од 25.12.2009. године не садржи поуку о правном леку што је супротно одредбама члана 148 став 2 Устава и члана 99 став 1 Закона о Уставном суду, као и одредби члана 17 став 2 Закона о Високом савету судства. Шта више, праћена је јавним изјавама чланова ВСС да нереизабране судије ни немају право на правни лек против оспорене одлуке.
- 40) ВСС није поступио ни по захтеву подносиоца од 30.12.2009. године да јој достави одређене податке, супротно Закону о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Упркос „обавештењу“ које је председница ВСС дала преко медија 7.2.2010. године (и то баш када су саопштена прва страна запажања о недостацима спроведеног реизбора) да заинтересоване судије могу да изврше увид у своја досијеа, ВСС није обезбедио услове да се тај увид заиста и оствари у року за изјављивање ове жалбу. Уместо тога, подносилац је, као и остале нереизабране судије, био/била изложен/а безуспешним покушајима да сатима и данима покушава, како је дописом ВСС упућена, да добије телефоном службу ВСС, у којој се или нико није јављао или су телефонске линије биле непрекидно заузете. Чак ни они који су се због тога одлучили да лично дођу у Београд из својих места широм Србије, па и подносилац, нису стигли даље од портирнице зграде у Немањиној 22 – 26. Најупорнијима је увид заказан за крај фебруара или март, а онима који су увид тражили половином фебруара, вршење увида је заказивано за април. И тиме је ВСС онемогућио подносиоца да учествује и расправља у поступку и да изјави ефективни правни лек против побијане одлуке.
- 41) У погледу поступка и начина рада, ВСС чак није остварио ни утисак независности и доброг управљања повереним му пословима. Начин рада у коме су примењени тајни и унапред непрописани дискриминаторски критеријуми о адвокатској професији супружника подносиоца, резултати рада подносиоца без напомене о боловањима, као сметњи за (ре)избор и разлозима за престанак судијске функције подносиоца и изјаве појединих представника ВСС како пре, тако и након спроведеног избора, стварају и одржавају основану сумњу у независност и непристрасност ВСС. Између осталих, реч је о изјавама:
- председнице ВСС Нате Месаровић, да ће бити "изненађења" приликом избора судија;
  - Бошка Ристића да је презентовао акта и сазнања до којих је дошао у вршењу функције председника Одбора за правосуђе, а не у функцији члана ВСС и да је ВСС узимао у обзир и околност да ли су супружници судија које су конкурисале адвокати;

- министарке правде Снежане Маловић да су приликом избора коришћени подаци Безбедносно-информативне агенције и Министарства унутрашњих послова.<sup>10</sup>

43. Суштина права на правично суђење пред независним и непристрасним судом, као једног од основних људских права, зајемченог како чланом 32 Устава, тако и другим општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима који се непосредно примењују у правном систему Србије, не може бити промењена било којим законом, а свака евентуално спорна одредба у вези са њим, тумачи се у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење (члан 18 Устава, члан 30 Универзалне декларације и члан 17 Европске конвенције, поред осталог наведеног), пошто јемство овог права служи очувању људског достојанства и остварењу пуне слободе и једнакости сваког појединца у праведном, отвореном и демократском друштву, заснованом на начелу владавине права (члан 19 Устава).
42. Конституисањем ВСС у непотпуном саставу и радом у таквом саставу, без јавности у расправљању и могућности било каквог учешћа подносиоца у поступку проглашеном за тајну у коме су примењивани **тајни и унапред непрописани дискриминаторски критеријуми**, актима који су изазивали и јачали утисак о зависности и пристрасности ВСС, пропуштањем да донесе конкретне и образложене одлуке и о (ре)избору судија и о престанку судијске функције, ВСС повредио је право на правично суђење из члана 36 Устава и члана 6 Европске конвенције. Ово стога што свако, па и подносилац, има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд - трибунал правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.
44. Најзад, ВСС је озбиљно довео у сумњу сопствену непристрасност, услед чињенице да је у спроведеном поступку (ре)избора судија за судове за које је конкурисао подносилац, одлучивао о кандидатима међу којима су су, између осталог, били и:

---

<sup>10</sup> За закључак да подаци БИА и МУП нису коришћени у поступку реизбора свих судија, па и подносиоца, нису доказ костатације повереника за информације да у документацији о раду Савета не постоји ниједан доказ који би потврдио сумње Друштва судија Србије да су у раду ВСС, противно Уставу и закону, обрађивани подаци о личности добијени од БИА, као и заштитника грађана да „БИА није, зарад поступка разрешења и избора судија, ни самоиницијативно нити по захтеву других органа, предузимала мере или вршила друге послове из своје надлежности, а посебно вршила послове безбедносне провере, нити је достављала податке, мишљења или друге врсте аката о кандидатима за судијске функције у поступку њиховог разрешења/избора“. Посебно стога што и заштитник грађана изричито тврди да „он никада никоме није изјавио да у поступку избора судија нису коришћени подаци БИА“. У емисији Б92 „Кажипрст“ од 23.2.2010. године заштитник грађана је изричито закључио да су подаци о бављењу судија црном и белом магијом, недоличним понашањем, па и кривичним делима или били садржани у пријавама самих кандидата или су без законског основа коришћени подаци БИАе.

- Владимир Месаровић, син Нате Месаровић, председнице Високог савета судства,
- Драгица Савелјић–Николић, супруга Младена Николића, члана Високог савета судства, које је и изабрао на судијску функцију, те
- Миљана Стојковић, до 2008. године сарадница у адвокатској канцеларији Бошка Ристића, члана ВСС,
- Милорад Тешић, адвокат из канцеларије Дејана Ћирића, члана ВСС, које је предложио за избор и који су и изабрани за судијску функцију,
- као и више лица који су у сродничким и пријатељским односима са адвокатима који раде у истој адвокатској канцеларији са члановима ВСС Бошком Ристићем и Дејаном Ћирићем (између осталих, Тонио Ранковић, Тања Ристић, Драгана Живадиновић).

При томе, јавности није предочено, мада је то тражено, да ли су се ови чланови ВСС изузели приликом одлучивања о наведеним лицима и да ли се о тим кандидатима гласало јавно (члан 31. став 2. Пословника ВСС), у присуству наведених чланова ВСС, или се гласало тајно. Шта више, из дописа ВСС од 18.02.2010. године јасно је да се чланови ВСС нису изузимали, због потребе избегавања сукоба интереса и утиска пристрасности, из разматрања пријава и гласања о кандидатима који су конкурисали за судове у које су изабрани њихови сродници и пријатељи, иако је тако требало да буде учињено.

45. Током 2009. године, а посебно током поступка (ре)избора, чланови по положају ВСС (председница Високог савета судства, министарка правде и председник Одбора за правосуђе Народне скупштине) јавно су изјављивали да поштене и професионалне судије немају разлога да се боје реизбора. Након спроведеног (ре)избора високи званичници (председник републике, премијер, вицепремијер Ђелић, министарка правде и остали) већ уврежено, у домаћим иступима и контактима са међународним званичницима, понављају констатације да је спроведеним (ре)избором прекинута веза између организованог криминала и правосуђа. Овако изреченим тврдњама у јавности је створена представа да је подносилац, као једна од нереизабраних судија, непоштена и непрофесионална, шта више, у вези са организованим криминалом, при чему јој, одлуком која не садржи такво образложење, није дата могућност да такву оцену побија. Тиме је подносиоцу повређено и право на достојанство из члана 23. став 1. Устава, који јемчи да је људско достојанство неприкосновено, те да су сви дужни да га поштују и штите, пошто је поштовање људског достојанства темељ демократске правне државе. Право на људско достојанство, у вези је и са правом на правично суђење, јер подразумева да учесник у поступку, па и подносилац, не буде објекат, већ субјекат поступка, да има право на активно учешће у поступку, као и на контрадикторни поступак у коме има право на изјашњавање и на располагању једнака средства правне борбе, нарочито ако су у поступак укључене државне институције..
46. ВСС није испоштовао ни право на заштиту података о личности из члана 42. Устава, којим се у ставу 1. јемчи заштита података о личности, ставом 3. забрањује употреба тих података изван сврхе за коју су прикупљени у складу са законом, а ставом 4. прописује да свако има право да буде обавештен о прикупљеним подацима о својој личности. ВСС је у поступку у коме је одлучивао о подносиоцевом судијском статусу употребљавао податке о личности подносиоца, између осталог о његовом брачном статусу



и занимању његовог супружника. Подносиоцу није познато, али ни не искључује могућност, да је ВСС против њега користио и податке БИА и МУП, о чему је јавност обавештена касније оповргнутим изјавама у медијима министарке правде и члана ВСС Бошка Ристића. У сваком случају, ВСС није обавестио подносиоца о испуњењу законских услова за прикупљање тих података у смислу члана 8. Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС“, бр. 97/08 и 104/09) и о прикупљеним подацима, што је био дужан да учини на основу члана 15. Закона о заштити података о личности у вези са чланом 42. Устава. Осим тога ВСС није подносиоцу омогућио приступ документацији која је с тим у вези коришћена. На овај начин је подносиоцу повређено право на поштовање приватног и породичног живота из члана 8. Европске конвенције.

47. У вези са наведеним стоји и повреда права на обавештеност из члана 51. став 2. Устава и слободе изражавања из члана 10. став 1. Европске конвенције, којим је зајемчено да свако има право на приступ подацима који су у поседу државних органа и организација којима су поверена јавна овлашћења. Упркос томе што је подносилац захтевао да му се омогући приступ тој документацији и налогу повереника за информације од јавног значаја из решења од 9.2.2010. године, Високи савет судства му то није омогућио.

## **8. Прилози (копије одлука, извода, извештаја, потврда, изјава, докумената и других доказа којима потврђујете/поткрепљујете наводе притужбе).**

- 1) Одлука ВСС број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године
- 2) Извештаји о раду за 2006, 2007. и 2008. годину
- 3) Копија радне књижице подносиоца
- 4) изјава Нате Месаровић у дневним новинама „Блиц“ од 6.12. 2009. године
- 5) изјава Снежане Маловић од 30.12.2009. године у „Блицу“ и у вестима на телевизији Б92  
[http://www.b92.net/info/vesti/indeix.php?yyyy=2009&mm=12&dd=30\\$nav\\_category=11&nav\\_id=401293](http://www.b92.net/info/vesti/indeix.php?yyyy=2009&mm=12&dd=30$nav_category=11&nav_id=401293)
- 6) изјаве Бошка Ристића на телевизији Б92 у емисији „Утисак недеље“ од 27.12.2009. године
- 7) записник повереника за информације број 164-02-01/2010-06 од 10. фебруара 2010. године о извршеном надзору у Високом савету судства  
<http://www.poverenik.org.rs/index.php/sr/saopstenja/872-2010-02-16-11-23-10>
- 8) изјава заштитника грађана од 11.02. 2010. године листу „Данас“ и у емисији Б92 „Кажипрст“ од 23.2.2010. године
- 9) Допис Дејана Ћирића, члана ВСС, Адвокатској комори Србије из новембра 2009. године са захтевом да га АКС извести да ли у упоредном законодавству постоје државе које забрањују обављање функције судијама или тужиоцима чији су супружници адвокати, који затражити од АКС
- 10) Допис ВСС број 7-00-00172/2010-01 од 18.02.2010. године
- 11) Записник са XIX седнице ВСС од 23.10. 2009. године
- 12) Записник са XXI седнице ВСС од 4.11. 2009. године

- 13) Одлуку о избору судија у судове опште и посебне надлежности ("Службени гласник РС", број 106/09 од 17.12.2009. године);
- 14) Увид у биографије наведених лица и осталу њихову документацију која се налази код ВСС
- 15) Захтев Друштва судија Србије Високом савету судства за доставу података од 30.12.2009. године
- 16) Решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности бр. О7-00-00112/2010-03 од 9.2.2010. године којим је усвојена жалба Друштва судија Србије и наложено ВСС да поступи по захтеву Друштва судија Србије од 30.12.2009. године
- 17) Одлука ВСС о чувању тајности података 021-02-17/2009-01 од 28.10.2009. године
- 18) Потврда о потписивању Одлуке о чувању тајности података садржана у закључку са XX редовне седнице првог састава ВСС од 28.10.2009. године
- 19) Захтев подносиоца Високом савету судства од 30.12.2009. год.
- 20) Допис ВСС бр.7-00-00102/2009-01 од 19.01.2010. године
- 21) Жалба подносиоца од 12.2.2010. год. поверенику за информације
- 22) Интервју Снежане Маловић, министарке правде дневном листу „Политика“ од 24. јануара 2010. године
- 23) Интервју Нате Месаровић, председнице ВСС дневном листу „Политика“ од 5. фебруара 2010. године
- 24) Допис ВСС бр.7-00-00102/2009-01 од 19.01.2010. године
- 25) Решење повереника за информације бр.О7-00-00112/2010-03 од 9.2.2010. године
- 26) Биографије чланова ВСС из часописа Правда у транзицији, број 14, децембар 2009. године
- 27) подаци о норми, ажурности и квалитету рада кандидата, страна 11 и 12 од 174 - део прилога уз записник повереника за информације број 164-02-01/2010-06 од 10. фебруара 2010. године о извршеном надзору у Високом савету судства <http://www.poverenik.org.rs/index.php/sr/saopstenja/872-2010-02-16-11-23-10>
- 28) Увид у досије подносиоца, који затражити службеним путем од ВСС

## 9. Напишите која сте правна средства искористили пре обраћања Заштитнику грађана (пред којим органом и када)

Пре него што је добила одлуку о престанку судијске дужности, подносилац је дана **---.01.2010.** године поднела Уставну жалбу **Уж- ---/2010** против акта и радњи ВСС којима је подносиоцу престала судијска функција на основу одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ број 106/09 од 17.12.2009. године).

Након добијања одлуке од 25.12.2009. године о престанку судијске функције подносилац је поднела и жалбу Уставном суду дана **---. 02. 2010. године.**

## **РАЗЛОЗИ ОБРАЋАЊА ЗАШТИТНИКУ ГРАЂАНА ПРЕ ОКОНЧАЊА ПОСТУПКА ПРЕД УСТАВНИМ СУДОМ**

### **1. КОЈЕ И КАКВО ТЕЛО ЈЕ ТРЕБАЛО ДА СПРОВОДИ РЕИЗБОР:**

Венецијанска комисија је још у свом мишљењу број 405/2006 о Уставу РС из 2006. године нагласила:

„1. У сваком случају, овакав поступак (реизбора свих судија и тужилаца) је прихватљив само уколико постоје довољне гаранције за његову правичност. По мишљењу Венецијанске комисије ово посебно захтева да:

- се поступак мора заснивати на јасним и транспарентним критеријумима и да само поступање у прошлости које је неспојиво са улогом независног судије може бити основ да се судија поново неименује;
- поступак мора бити правичан, спроведен од независног и непристрасног тела и којим се обезбеђује правична расправа свих заинтересованих страна;
- мора постојати могућност жалбе независном суду.

2. Високи савет судства који у целости зависи од парламента не би био одговарајуће тело за спровођење оваквог поступка. То би захтевало Савет састављен од независних личности које уживају поверење, а не од партијских именованих особа.

3. ... састав Високог савета судства је од највеће важности. Да би се поступак реизбора судија могао сматрати уопште прихватљивим, Народна скупштина треба да изабере у овај Савет независне личности које уживају поверење. Штавише, закон мора да утврди јасне критеријуме којима се руководи у поступку реизбора, као и критеријуме за правичан поступак и омогућавање право на жалбу.“

### **2. КАКВО ЈЕ ТЕЛО СПРОВОДИЛО РЕИЗБОР:**

1) Високи савет судства конституисао се 06.04.2009. године у непотпуном саставу, без три члана: адвоката, професора правног факултета и једног судије. Орган чије постојање предвиђа устав може се конституисати у непотпуном саставу само ако је таква могућност прописана законом, на несумњив и јасан, изричит начин, како је, на пример, Уставним законом за спровођење Устава, предвиђена могућност конституисања Уставног суда. Ни Уставни закон, ни Закон о Високом савету судства, међутим, не садрже одредбу која би омогућавала конституисање ВСС у непотпуном саставу, не упућују на неке друге одредбе које би се могле применити аналогно, нити уопште регулишу поступање у ситуацији која би могла да настане неизбором неког члана. Штавише, одредбом члана 17 став 1 Закона о Високом савету судства прописано је да Савет доноси одлуке већином гласова свих чланова.

2) Овако противуставно и незаконито поступање није отклоњено избором преосталог судије почетком маја 2009. године, нити избором адвоката крајем октобра 2009. године, када је процес реизбора био већ при крају, а све одлуке ВСС које утичу на статус судства и судија већ донете: Пословник ВСС и Одлука о потребном броју судија (објављени у „Службеном гласнику РС“ број 43/09 од 05.06.2009. године), као и Одлука о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (објављена у „Службеном гласнику РС“ број 49/09 од 03.07.2009. године). Представник из реда професора

правног факултета није још увек изабран, па је цела једна друштвена групација, за коју је уставотворац сматрао нужном да буде представљена у ВСС, искључена из његовог рада приликом решавања о најзначајнијим питањима реформе судства, супротно одредби члана 153 Устава. Због тога није било ни услова да ВСС у таквом саставу ради и доноси одлуке, а посебно Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности (објављену у "Службеном гласнику РС" бр. 106/09 од 17.12.2009. године).

- 3) Избор чланова ВСС није извршен на начин који би обезбедио његову независност и самосталност. Чланови "првог састава ВСС" нису бирани на начин како је прописано одредбама чл. 20-38 Закона о Високом савету судства, већ по посебном поступку који је за ову прилику прописан одредбама чл. 50-57 истог Закона, чиме је омогућен утицај политичке власти на избор чланова. Наведеним законским одредбама је „прескочен“ редован поступак избора судија за кандидате – чланове ВСС и онемогућено изражавање аутентичне воље судија, супротно европским вредностима на којима почива Држава Србија (члан 1. Устава).
- 4) Овлашћеном предлагачу кандидата за изборне чланове ВСС из реда судија - Високом савету правосуђа (у даљем тексту: ВСП) дато је дискреционо право да предложи било ког судију за кандидата. Поред тога, ВСП није био у пуном саставу када је предлагао кандидате за изборне чланове ВСС јер је недостајао један изборни члан. Најзад, супротно европским стандардима, чланови ВСП били су активни политичар – министар правде (као представник извршне власти), као и лица која нису представници судства: републички тужилац (чији статус суштински зависи од извршне власти) и представник адвокатуре.
- 5) Из наведеног произлази да судије - изборни чланови ВСС (пошто нису предложени од стране својих колега, нити на начин којим се обезбеђује најшира заступљеност судства) нису легитимни представници судства у смислу међународних стандарда: Препорука бр. Р (94)12 Комитета министара Савета Европе државама чланицама о независности, ефикасности и улози судија (начело 1ц); Мишљење бр. 1 Консултативног већа европских судија (параграф 45); Мишљење бр. 10 Консултативног већа европских судија (параграфи 8 - 10, 13, 18, 21, 23, 25 - 32); Европска повеља о закону за судије (параграф 1.3)<sup>11</sup>.

---

<sup>11</sup> Мишљење број 10 Консултативног већа европских судија о Советима судства у служби друштва, предвиђа критеријуме које морају да испуњавају чланови судских савета, што важи и за ВСС, сходно одредби члана 1 Устава.

#### Глава III.Б. Квалификације чланова

**21. Чланови**, било да су судије или не, морају бити именовани на основу своје компетентности, искуства, разумевања правосуђа, способности да доносе одлуке и схватања независности.

**22.** Чланови који нису из реда судија могу бити изабрани из реда истакнутих правника, професора универзитета, са одређеном дужином радног стажа, или грађана са признатим друштвеним статусом. Савремено управљање судством може такође захтевати шири допринос чланова који имају искуства у областима изван правне струке (нпр. менаџмент, финансије, информационе технологије, друштвене науке).

**23.** Било да су судије или не, потенцијални чланови Савета судства не треба активно да се баве политиком, да су чланови парламента, извршне власти или државне управе. То

- 6) Шта више, већина чланова ВСС је непозната стручној јавности и без квалификација које би морали да имају за обављање послова из надлежности ВСС. Судије чак не знају ни основне биографске податке за те чланове - када су и који Правни факултет завршили, у ком року, са којом просечном оценом, да ли су обављали и неки други посао у суду осим суђења; рецимо, да ли су били председници одељења, или судије надлежне за рад са приправницима, да ли су се уопште бавили питањима судског система, фактички или теоријски. Ти се подаци не виде чак ни из биографија оних чланова ВСС које су објављене у часопису „Правда у транзицији“ (недостају биографије председнице ВСС, министарке правде и Бошка Ристића) које су једино биле доступне судијама, и то накнадно. Међутим, одмах се види, примера ради, да је члан ВСС Надица Јовановић, иако рођена 1958. године, Правни факултет завршила после 13 година студирања, дакле, за троструко дуже време од трајања факултета (просечна оцена није наведена), а судија општинског суда постала тек 2002. године. Могуће је да за то постоји неки разлог који би могао да објасни такву ситуацију, али је онда било нужно да се тај разлог и саопшти. Тешко је замислити да за такву функцију у Србији није постојао кандидат са бољим референцама.
- 7) Осим тога, сам састав ВСС супротан је међународним стандардима јер не обезбеђује сразмерну заступљеност судова свих врста и степена. Од 7 судија, 5 су кривичари, иако је тих судија свега око 15%, а један је из трговинског судства у коме је свега око 10% целокупног броја судија. Дакле, читав корпус од  $\frac{3}{4}$  судија из грађанске материје (укључујући и управну) представља само 1 судија који чини 14% од осталих чланова ВСС из реда судија (и то судија из Врховног суда)! Поред тога, члан ВСС из реда адвоката није предложен на начин којим се обезбеђује најшира представљеност адвокатуре, прописан одредбом члана 36 Закона о ВСС, будући да га није предложила Скупштина, већ Управни одбор Адвокатске коморе Србије.

### **3. ПРЕТХОДНА ПОСТУПАЊА И ОДЛУКЕ УСТАВНОГ СУДА О ИНИЦИЈАТИВАМА ДРУШТВА СУДИЈА ЗА ИСПИТИВАЊЕ УСТАВНОСТИ ЗАКОНСКИХ ОДРЕДАБА У ВЕЗИ СА НАЧИНОМ ПРВИМ САСТАВОМ ВСС, ПРЕКОРЕДНИМ НАПРЕДОВАЊЕМ ИЗБОРНИХ ЧЛАНОВА ИЗ РЕДА СУДИЈА ПО ОКОНЧАЊУ МАНДАТА У ВСС И ПРЕКИДОМ СТАЛНОСТИ СУДИЈСКЕ ФУНКЦИЈЕ:**

- 1) Сталност судијске функције је основно начело владавине права. Уколико судије не би имале сигурност која произлази из сталности судијске функције, судије не би биле независне, а уколико нису независне тада је грађанима угрожено основно људско право, гарантовано и чланом 6

---

значи да ни шеф државе, уколико је председник владе, нити било који министар, може бити члан Савета судства. Свака држава треба да донесе посебне законске прописе који уређују ову област.

**24.** КЕСЕС сматра да састав Савета судства треба да одражава, колико год је то могуће, различитост у друштву.

Европске конвенције, да им се суди, да се бране или да воде грађански поступак пред независним и непристрасним судијом.

- 2) Иако је Уставом прокламована сталност судијске функције, с обзиром на спроведени поступак (ре)избора, данас у Србији нема ниједног судије који заиста верује да му је судијска функција стална. А таква свест не чини судију независним и непристрасним. Напротив. Стога је и сваком грађанину угрожено право на правично суђење. И стога постоји значајна вероватноћа да ће грађанима то право бити и повређено.
- 3) Решењем од 9. јула 2009. године („Службени гласник РС”, бр. 65/2009 од 14.8.2009. године) Уставни суд није прихватио иницијативу Друштва судија за оцену уставности начина формирања првог састава ВСС и прекида сталности судијске функције. Тиме Уставни суд није мериторно одлучио о овом питању, јер је суштина одлуке садржана у њеној изреци, а не у њеним разлозима. Иако су му у међувремену три овлашћена предлагача (Окружни судови у Шапцу, Прокупљу и Лесковцу) поднели предлоге за испитивање уставности тог питања, али и питања уставности одредбе члана 7 Уставног закона, које није било предмет иницијативе Друштва судија Србије, па ни било какве одлуке Уставног суда, Уставни суд о тим предлозима ћути и не поступа по њима, супротно одредби члана 50 став 1 у вези са чланом 29 став 1 тачка 1 Закона о Уставном суду. А питање уставности прекида сталности судијске функције, односно питање (ре)избора, је претходно питање за читав поступак (ре)избора, па и за одлучивање о подносиочевој жалби. Тиме је Уставни суд на себе јасно преузео одговорност за све далекосежне последице које ће реизбор судија у Србији проузроковати. И то и овај и сваки следећи реизбор, пошто таквим поступањем Уставни суд „оправдава“ реизбор приликом сваке промене Устава, па и приликом другачије организације државних органа.
- 4) Такође, подносилац подсећа да је, поводом иницијативе Друштва судија, на седници одржаној дана 4. јуна 2009. године, решењем Уз-44/2009 Уставни суд покренуо поступак за оцену уставности одредбе члана 56 Закона о ВСС (која уређује статус изборних чланова ВСС из реда судија по престанку мандата, одређујући њихово „прекоредно напредовање“ у више судове) и њихове сагласности са потврђеним међународним уговором. Ово стога што је оценио да се основано поставља питање сагласности одредбе овог члана са Уставом утврђеним принципом једнакости грађана и забране дискриминације из члана 21 Устава, зајемченим правом на учешће у управљању јавним пословима и правом на рад из чланова 53 и 60 Устава, те са уставним одредбама о надлежности и положају Високог савета судства из чланова 147 став 4, 153 став 1 и 154 Устава, као и са начелом забране дискриминације из члана 14 Европске конвенције и чланом 1 Протокола 12 уз Европску конвенцију. Иако је на јавној седници одржаној 16.07.2009. године судија известилац предложио да се ова одредба прогласи неуставном, одлука Уставног суда није донета ни тог дана, нити до данас.

#### **4. ФАКТИЧКЕ ПРЕПРЕКЕ ЗА ПРИМЕЊИВОСТ ОДЛУКЕ О КРИТЕРИЈУМИМА И МЕРИЛИМА ЗА РЕИЗБОР И УТВРЂИВАЊЕ ЧИЊЕНИЦА КОЈЕ БИ БИЛЕ ПОУЗДАНА ОСНОВА ЗА ДОНОШЕЊЕ ВАЉАНИХ ОДЛУКА О РЕИЗБОРУ И О РАЗРЕШЕЊУ:**

Пре свега, мора се имати у виду да је Одлуком о броју судија у судовима („Службени гласник РС“, број 43/2009 од 05.06.2009. године) ВСС смањео број судија са преко 2400 на 1838, дакле за око 600, односно за 1/4. Не сме се изгубити из вида да о овој чињеници од огромног значаја Венецијанска комисија није била обавештена, иако је управо у то време анализирао Нацрт критеријума и мерила за избор судија и председника судова у Србији и о њему усвојила Мишљење број 528/09 од 12 - 13 јуна 2009. године.

- 1) Са тим у вези, Одлука о критеријумима и мерилима не садржи решење за ситуацију која је по свој прилици настала, да већи број постојећих судија (од утврђеног броја од 1838) задовољава све критеријуме и мерила за (ре)избор, а да не може бити (ре)изабран јер је недовољно судијских места. Смањење броја судија је мера која се предузима тек када реформа почиње да даје резултате, односно када почиње да се смањује број судија. Ако је већ ВСС, из само њему знаног разлога, решио да смањи број судија<sup>12</sup>, онда је то требало да учини тек кад спроведе (ре)избор досадашњих судија и утврди колико је судијских места остало упражњено.
- 2) Међутим, када је већ унапред толико драстично смањен број судија, јасно је да морала да наступи ситуација да већи број судија од потребног броја испуњава услове за (ре)избор, али да због смањеног броја судијских места неко мора да „отпадне“, односно да му престане судијска функција. У таквој ситуацији ВСС је морао да утврди, а није, начин рангирања таквих кандидата да би се избегла произвољност приликом (ре)избора.
- 3) Такође, Одлука о критеријумима и мерилима, супротно мишљењу Венецијанске комисије, не дефинише **какову тежину треба приписати различитим елементима за вредновање судија**, односно **вредносну скалу којом би се обухватили различити критеријуми**, не чини мерљивим и поузданим поједине критеријуме, посебно достојност (овај критеријум би требало применити само тамо где су доказане конкретне чињенице и где је судија на које се односи прошао кроз дисциплински поступак који није обустављен – параграф 39 Мишљења 528/2009 Венецијанске комисије), нити садржи методе оцењивања и поређења кандидата судија, међусобно (из суда истог степена и врсте) и са осталим кандидатима који конкуришу за виши суд или са онима који по први пут конкуришу за судијску функцију.
- 4) Уосталом, садржина персоналних досијеа, изјава председнице ВСС од 15.1.2010. године у емисији Јавног сервиса „Шта радите бре“ да судије нису рангиране, констатације из више дописа ВСС нереизабраним судијама, као и записник Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 164-02-1/2010-06 од 10.2.2010. године поткрепљују закључак да рангирање кандидата из реда судија ни није вршено, нити да су утврђене просечне статистичке вредности резултата рада (за судове у којима су кандидати обављали судијску функцију, или за

---

<sup>12</sup> Подносилац подсећа да је у периоду 2002 – 2008. године број судија у Србији био исти (или мањи), да је укупан број предмета у судовима повећан са око 1.552.000 на око 2.396.000, односно за око 54%, да су у том периоду судије, па и подносилац, радиле са повећаним напором (решивши 44% више предмета), али да се неажурност значајно повећала.

све судове исте врсте и степена у Србији), које би били оријентирани за поређење резултата рада судија и доношење закључака о евентуалној сумњи да неки од судија не испуњава прописане критеријуме, као и за њихово градирање приликом одлучивања о томе да ли ће некоме од њих, и коме, престати судијска функција.

- 5) Приморана да претпоставља шта све може да буде разлог њеног неизбора („да се сама нађе“, како је председница ВСС упутила све нереизабране судије), имајући у виду неке од изјава чланова ВСС, подносилац указује да је могуће да је ВСС поредио податке између судија у истом одељењу/у истом већу истог суда. Уколико је тако заиста рађено, онда је тиме примењен унапред непредвиђени и тајни поступак или критеријум. Са тим у вези поставља се питање како су „читани“ статистички подаци. Које је мерило носило коју тежину. Да ли је био битнији број решених предмета (зашто и на основу чега), проценат испуњености норме или квалитет којим су они решавани. Да ли су резултати рада приказани законито, како прописује Судски пословник и Упутство ВСП или незаконито. Задатак ВСС у поступку (ре)избора није био да утврди ко је бољи, већ ко од судија кандидата не задовољава критеријуме, односно чији рад одступа у тако великој мери да изазива сумњу у то да судија задовољава критеријуме стручности, оспособљености и достојности. Зато је рад подносиоца требало поредити са радом сваког од кандидата који су конкурисали за судове у које је конкурисала и подносилац, а посебно оних који су изабрани.
- 6) Аргумент да се бирају само они који имају боље резултате (при чему није дефинисано који се резултати сматрају бољим) могао би да буде коришћен само у ситуацији да сви кандидати испуњавају критеријуме стручности оспособљености и достојности, али да их има више него што је потребно, па бивају (ре)изабрани само бољи. Међутим, из чињенице што је ВСС изабрао мање (1531) од предвиђеног броја (1838+32) судија, он је показао да није (ре)изабрао боље од више судија (од којих сви испуњавају сва три критеријума), већ да је разрешио све судије наведене у побијаној одлуци пошто је закључио да су нестручне, неоспособљене и недостојне, како је и навео у побијаној одлуци.
- 7) Коначно, чињеница је да су у персоналним досијеима оних малобројних судија којима је омогућено да изврше увид у њих, **па је за претпоставити да је такав случај и код подносиоца**, садржани статистички подаци о резултатима рада тих судија који се битно разликују, и то на горе, од оних које су судије званично добијале у својим судовима. Уочено је да су ти статистички подаци изражени на образцима који нису били раније попуњавани и да су, супротно Судском пословнику, резултати рада судија приказивани према апсолутним бројкама, а не с обзиром на ефективно радно време судије. Тиме су дискриминисане оне судије које су биле одсутне из оправданих разлога (породиљско одсуство или боловање, рецимо) јер су стављене у ситуацију да се њихови резултати рада пореде са судијама које су све време радиле. ВСС је, на тај начин, јасно ставио до знања да му није стало ни до законитости ни до поштовања универзалних светских тековина које се односе на права из области социјалног осигурања (накнада по основу рада за случај боловања или породилјска одсуства). Такође је примећено да у таквој, до сада непознатој табели, приликом обрачуна испуњености норме, судијама нису узимани у обзир предмети



решени другачије осим пресудом, таман као да за њихово решавање време ни није потребно. Уколико се и код подносиоца испостави да су ње/ни/гови радни резултати представљени другачије (лошије) од званичних, поставља се више питања: ко је сачинио овакве извештаје, на основу ког акта и зашто, с обзиром да су постојали законити, званични и тачни извештаји о раду подносиоца. Ова питања морају бити разјашњена и у овом поступку, као што ће бити разматрана и у кривичном, уколико се покаже сумња да је ово учињено са умишљајем.

- 8) Чланом 49. став 1. Закона о судијама је прописана обавеза ВСС у поступку избора да прибави податке и мишљења о стручности, оспособљености и достојности кандидата. Ставом 2. истог члана је прописано да се за кандидате који долазе из судова **обавезно** прибавља мишљење седнице судија суда из којег кандидат потиче, као и мишљење седнице свих судија непосредно вишег суда. Истом одредбом је изричито прописано да кандидат има право увида у прибављена мишљења пре избора. Међутим, ВСС није прибавио мишљење о стручности, оспособљености и достојности ни за једног кандидата из реда судија изабраних по претходно важећим прописима, па ни за подносиоца.
- 9) Пошто је подносилац то већ истака/о/ла у свом обраћању ВСС по основу захтева за приступ информацијама од јавног значаја, добила је изјашњење да је ВСС на седници од 01.09.2009. године донео закључак да се не тражи мишљење колегијума за кандидате који у време избора врше судијску функцију, са образложењем да се одредба члана 49. Закона о судијама примењује тек од 01.01.2010. године и да због тога није ни тражено мишљење колегијума. Међутим, овакав закључак ВСС је у директној супротности са одредбом члана 107. став 2 Закона о судијама којом је прописано да се одредбе чланова 43 – 54, па дакле и члана 49, примењују почев од дана конституисања ВСС, односно од 6. априла 2009. године. У допису од 18.2.2010. године изложени су другачији разлози за такво поступање ВСС, односно да је тако одлучено с обзиром да је реч о општем избору на којем учествују затечене судије и сви кандидати који испуњавају услов за избор судија, да се законска одредба која упућује на то односи на будуће изборе, када буде формирана нова мрежа судова, да мишљење колегијума не би било објективно у ситуацији када су сви чланови у општем избору и у међусобној конкуренцији и да не би на објективан начин предлагали колеге који треба да напредују или да не буду бирани на судијску дужност.

## **5. ФОРМАЛНЕ ПРЕПРЕКЕ ДА УСТАВНИ СУД МЕРИТОРНО ОДЛУЧУЈЕ ПО ИЗЈАВЉЕНИМ ЖАЛБАМА И ДА О ПРАВУ ПОДНОСИОЦА БУДЕ ОДЛУЧЕНО ПРАВИЛНО, ПРАВИЧНО И У РАЗУМНОМ РОКУ**

- 1) У поступку по жалби Уставни суд може испитивати само чињенично стање које је ВСС у својим записницима и поступку који је претходио доношењу одлуке утврдио у погледу подносиоца. Дакле, није могуће утврђивати било какве чињенице које нису биле предмет разматрања пре доношења побијане одлуке због тога што се Уставни суд у овом поступку бави искључиво законитошћу саме одлуке а не и другим питањима. Иначе би иначе Уставни суд поступао и као првостепени и као другостепени орган.

- 2) Шта више, у том случају би Уставни суд онда требало и да претходно утврди сва правила на која је указано у параграфима претходне тачке 4, јер то није учинио ВСС, а по којима би затим требало да поступа сваки судија известилац Уставног суда, односно сваки одбор Уставног суда. Тако би Уставни суд „употпуњавао“ критеријуме и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности сваког жалиоца, па и подносиоца,
- 3) Уставни суд би, даље, спроводио поступак оцене испуњености тих критеријума, претходно утврђујући потребне чињенице и, коначно, Уставни суд би доносио одлуку о престанку судијске функције, односно одлуку о (ре)избору подносиоца.
- 4) Поступајући на такав начин, Уставни суд би, на недозвољен и недозвољив начин, „преузео“ уставну надлежност другог државног органа и постао „пара“ Високи савет судства.
- 5) Имајући у виду напред изложене околности у вези са начином конституисања првог састава ВСС и неприхватања Уставног суда да покрене поступак испитивања уставности оваквог начина конституисања првог састава ВСС, као и прелазних и завршних одредби Закона о судијама које прекидају сталност судијске функције „приморавањем“ судија да се пријаве на оглас јер ће им, у случају да не буду изабране на том конкурс, судијска функција престати, као и околности да ВСС није утврдио начин поуздане употребе критеријума и мерила за реизбор, те стога ни чињенице од којих зависи поуздана оцена рада судија-кандидата, основано се долази до закључка о томе да правна заштита пред Уставним судом не може бити делотворна.

На основу изложеног, подносилац предлаже да заштитник грађана предузме све мере на које је овлашћен Законом, посебно одредбом члана 31, утврди недостатке у раду ВСС на које је указано, упутити препоруку за њихово отклањање у најкраћем року, обавести јавност, Скупштину и Владу о свему предузетом и препоручи и утврђивање одговорности чланова ВСС, који су исказали зависност од политике, пристрасност, незнање, произвољност и површност у таквој мери да подносилац основано закључује да је немогуће да недостаци у новом поступку буду отклоњени од стране ВСС у истом саставу.

**10. Да ли сте се раније и којим поводом обраћали Заштитнику грађана?**

НЕ
----

Датум и место

--

Потпис

--